

[Connie Hedegaard]

med 90 stemmer mod 89, men kun når det borgerlige Danmark kan stå sammen, kan vi fratage Socialdemokratiet vetoet i dansk politik.

Og siden har det da også vist sig, at såvel Socialdemokratiet som SF har haft travlt med at tage del i dansk politik. Ikke mindst vil vi gerne anerkende, at SF ved flere lejligheder har turdet tage et medansvar, ind imellem før Socialdemokratiet, til tider endda helt uden Socialdemokratiet som alibi. Sjældent har folkestyret kunnet fremvise så meget samarbejde på kryds og tværs, igen på trods af hr. Svend Auken's melding ved KVR-regeringens tiltræden den 9. juni 1988. Jeg citerer fra Folketingets forhandlinger, spalte 90:

»...at der ingen mulighed er for at kredse sig vej frem ved i den ene sag at bruge Socialdemokratiet og i den anden Fremskridtspartiet. En regering, der i vigtigere sager bruger Fremskridtspartiets stemmer, vil møde uforsonlig modstand fra Socialdemokratiet.«

Sådan gik det heldigvis ikke. Man ændrede holdning, og det skal hr. Svend Auken have tak for. Årets fordomsfrie samarbejde har da også givet resultater, og statsministeren var inde på en del af dem. I den konservative gruppe lægger vi ikke mindst vægt på de store forlig om overførselsindkomsterne, om DSB, om telestrukturen, om rammerne for hovedstadens udvikling i forbindelse med nedsættelsen af Udviklingsrådet, om privatiseringen af Statsanstalten for Livsforsikring og endelig mulighederne for at tilføre privat kapital til Københavns Lufthavn.

Vi glæder os også over forliget om ejerboligerne. Vi håber, der nu kommer gang i salget, så tvangsauktionssituationen vender, og at boligejerne har noteret sig det brede folketingsflertals tilsagn om, at man ikke vil ændre grundlaget for trufne dispositioner på uforvarlig måde. Men vi beder også om, at man husker baggrunden for forliget, bl.a. at det faktisk er lykkedes at gøre Danmark til et lavinflationssamfund.

Også Forsvarskommissionens arbejde hører til blandt årets større resultater. Det var ingen let opgave at spå om dansk forsvar frem til år 2000, mens verdensbilledet ændrede sig. Men den brede politiske enighed, 7 ud af 8 partier, om præmisserne for eventuelle ændringer i dansk forsvar, har jo allerede vist sig ganske nyttig.

Med dagsordenen af 18. april 1990 blev der konstateret en vigtig, bred enighed om EF's og CSCE's fremtidige udvikling. Der blev udtrykt støtte til det tyske folks selvbestemmelsesret, men også til nødvendigheden af at bruge EF til at skabe et afbalanceret Europa, hvor der ikke kun er et stort tysk kraftcenter. Selv om et forenet Tyskland ventes at få store positive økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser for Danmark – man taler om minimum 40.000 job, hvis vi ellers kender vores besøgstid – føler mange danskere instinktivt betænkelighed over for et uforholdsmæssigt stærkt Tyskland. Her kan modvægten været et stadig større samarbejde i EF.

Allervigtigst er det måske at fremhæve en række love, som i stort og småt forøger den enkeltes frihed og valgfrihed. Vi har fået et friere skolevalg og større medindflydelse på skolerne, mulighed for friere private pasningsordninger, en foreningsfrihedslov, der sikrer folk ret til genansættelse, mulighed for at lave deltidsbeskæftigelsesprojekter for unge, som samtidig vil kunne uddanne sig, samtidig med at de mange forlig om flere uddannelsespladser – alene 3.000 inden for de videregående uddannelser – og aftalen om lære- og praktikpladser giver flere unge en chance og en reel valgfrihed, samtidig med at vi får gjort indhug i den store pøkel af unge, der hverken har uddannelse eller arbejde.

Vi har også fået flertal for, at unge skal have tilbud om beskæftigelse efter kun to ugers ledighed. Til gengæld har de pligt til at tage imod tilbudet, ellers falder den offentlige ydelse væk. Også her giver loven udtryk for den holdning, at pligter og rettigheder skal følges ad. Og endelig fortjener det at nævnes, at vi vedtog loven om det supplerende døds-kriterium efter en grundig debat.

Der kunne naturligvis opremses endnu flere resultater, men mener Det Konservative Folkeparti da, at alle problemer er løst? Selvfølgelig er de ikke det. F.eks. mangler vi hele den anden fase af Sauntehusudspillet, efteruddannelsesdelen. Hvis vi skal udnytte vor arbejdsstyrke bedre, kræver det en massiv forøgelse af efteruddannelsesindsatsen.

Og dertil kommer, at vi inden for få uger har fået hele tre analyser af dansk økonomi, som peger på en række strukturproblemer. Inden det nu lykkes Socialdemokratiet og hr. Svend